

CURTEA DE APEL
SECTIA COMERCIALA , DE CONTENCIOS
ADMINISTRATIV SI FISCAL

DECIZIA CIVILA
Sedinta publica din data de 20 septembrie 2006

S-a luat in examinare recursul declarat de parata Directia Generala a Finantelor Publice impotriva sentintei civile pronuntata de Tribunal, in contradictoriu cu intimata SC X SRL avand ca obiect anularea actului administrativ.

Se constata ca mersul dezbatelor si sustinerile orale ale partilor au fost consemnate in incheierea de sedinta din data de 13 septembrie 2006, incheiere care face parte integranta din prezenta hotarare, iar pronuntarea s-a amanat pentru data de astazi.

CURTEA:

Prin sentinta civila din data de 25.05.2006 pronuntata de Tribunal s-a admis actiunea precizata formulata de reclamanta SC X SRL si s-a dispus anularea pct.2 din decizia din data de 01.03.2006 emisa de parata Directia Generala a Finantelor Publice, reclamanta fiind exonerata de plata sumei de () lei. Parata a fost obligata la plata cheltuielilor de judecata.

In motivarea sentintei s-a retinut ca prin raportul de inspectie fiscala din data de 06.12.2005 s-a constatat ca reclamanta a inregistrat in evidenta contabila in perioada octombrie - decembrie 2004, un numar de 16 facturi fiscale reprezentand achizitii de material lemnos. Prin acelasi raport s-a constatat ca pentru unele facturi s-a dedus in mod nejustificat suma cu titlu de taxa pe valoarea adaugata intrucat facturile utilizate nu erau corespunzatoare modelului tipizat conform Hotararii Guvernului nr.427/2002, respectiv nu continea mentiunea "material lemnos".

Din cele 16 facturi s-a apreciat ca pentru 10 facturi emise dupa data de 14.10.2004 nu se poate exercita dreptul de deducere al taxei pe valoarea adaugata in suma de () lei.

In opinia instantei de fond, concluziile organului fiscal sunt gresite intrucat reclamanta a indeplinit conditiile prevazute de Legea nr.82/1991 si de Legea nr.571/2003.

Se mai motiveaza ca omisiunea utilizarii formularelor de facturi catre trebuiau sa aiba mentiunea " material lemnos" nu este de natura sa afecteze realitatea operatiunilor pe care aceste facturi le consemneaza, iar reclamantei nu i se poate imputa utilizarea acestor facturi de catre furnizorii sai.

Impotriva acestei sentinte a declarat recurs parata Directia Generala a Finantelor Publice .

A solicitat admiterea recursului si modificarea sentintei in sensul respingerii actiunii.

In motivarea recursului arata ca prin dispozitiile art.145 alin (8), art.150 si art.155 din Codul fiscal precum si prin Norme aprobate prin Hotararea Guvernului nr.427/2004 s-a reglementat o anumita forma de exercitare a dreptului de comercializare a materialelor lemnoase, astfel ca acest drept trebuie realizat in conditiile impuse de aceste acte normative.

Intrucat actele intocmite sunt in afara legii, potrivit sustinerilor recurenteii nu se poate exercita dreptul de deducere.

Intimata SC X SRL prin concluzii scrise a solicitat respingerea recursului.

Curtea analizand recursul declarat retine ca acesta este nefondat.

Potrivit art.145 alin (8) Cod fiscal, pentru exercitarea dreptului de deducere orice persoana impozabila trebuie sa justifice dreptul de deducere, in functie de situatia concreta, cu factura fiscala care trebuie sa cuprinda informatiile prevazute la art.155 alin (8) Cod fiscal.

Potrivit art.159 Cod fiscal, modelul si continutul formularelor de facturi fiscale sau alte documente legal aprobate In vederea aplicarii titlului VI - Taxa pe valoarea adaugata se stabilesc de catre Ministerul Finantelor Publice si sunt obligatorii pentru platitorii de taxa pe valoarea adaugata.

In raport de dispozitiile legale mentionate si retinand ca nu s-a utilizat formularul aprobat pentru livrarile de material lemnos, in mod intemeiat se sustine in recurs ca reclamanta SC X SRL nu indeplineste conditiile necesare pentru exercitarea dreptului de deducere.

In raporturile de drept fiscal dintre intimata si recurenta nu poate fi invocata culpa furnizorului care nu a utilizat facturile corespunzatoare formularului tipizat aprobat pentru livrarile de "material lemnos".

Pentru o astfel de culpa, raspunderea poate fi antrenata numai intre partile din raportul comercial de vanzare - cumparare .

Prin urmare, in considerarea celor retinute anterior, Curtea apreciaza ca in mod neintemeiat instanta de fond a retinut ca reclamanta este indreptatita la deducerea taxei pe valoarea adaugata adaugata celor 10 facturi.

In consecinta, recursul paratei apare ca nefondat, astfel ca urmeaza a fi admis in baza art.312 alin (1) Cod procedura civila.

Curtea va modifica sentinta recurata in sensul ca va respinge actiunea reclamantei privind anularea deciziei din data de 01.03.2006 emisa de Directia Generala a Finantelor Publice.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
IN NUMELE LEGII
DECIDE:

Admite recursul declarat de Directia Generala a Finantelor Publice impotriva sentintei civile din data de 25 mai 2006 pronuntata de Tribunal pe care o modifica in sensul ca:

Respinge actiunea formulata si precizata de reclamanta SC X SRL avand ca obiect anularea deciziei din data de 01.03.2006 emisa de Directia Generala a Finantelor Publice.

Decizia este irevocabila.

Data si pronuntata in sedinta publica din 20 septembrie 2006.